

TYÖN LEHTI

N° 1045.

Keskiviikkona, 22 p:nä marraskuuta 1944.

S a l m e n k a i t a .

SUURENMOINEN SATU.

Salmenjärvi, Vihtaniemi, Hartonen, Salmenkaita, Äyräpää ja Vuosalmi - kersarit, mutta mainehikkaat tappelu- tunteet - ovat tuttuja I patl:n silloiselle ja nykyiselle komentajalle, majuri Eino Luva ja I l e, joka Äyräpään sillanpäässä haavoituttuaan ja haavoittuaan on nyt saapunut takaisin komenttiin. Korattonasti, välillä ruutauksin innostuen ja nyötäillen kerrankin tapautunutta hän tarinoi haastattelijalle Salmenkaitadasta:

"Salmenkaita - se oli sellainen pikku räyhä. Pataljoonani I oli irtautunut Kirkkojärvi - Punusjärvi linjasta 19.6.44 aamulla ja samana päivänä klo 6 mennessä ryhmittynyt Salmenkaitajokilinjalta Mälkölänselältä itään. Jo päivällä oli pataljoonani toinesta hajoitettu tulella Salmenkaidan alueen eteläreunaan ryhmittyneitä vihollisosastoja. Klo 15 vihollinen pääsi sisäänmurtoon III/22:n lohkolle voimakkaan tykistövalmistelun jälkeen. Painostus Salmenkaitajokilinjalta jatkui koko illan. Pataljoonani komppanioista oli irtautunut suunnitelmien mukaisesti, kun vihollinen hyökkäsi klo 22 hyvän tykistövalmistelun jälkeen päästen komppanian voimin 3.K:n lohkolle tien varrella olevaan tukikohdalle. Luutn. Könönen junailli tällöin erittäin hyvin rajoittamalla sisään- marssin. Jääk.joukkue ja osia 1.K:sta menettivät tukikohdan railak- kien haltuun, mihin meni aikaa vain yhden minuuttia. Tämän jälkeen voimain suunniteltu irtautuminen suoritettiin täysin rauhassa vihollisen lauantaina. Tästä oli myös seurauksena, että Vuoksen ylitys tapahtui ilman vaikeuksia, vaikka ylijohdava toiminta viivytyksistäistelussa on sen voimastykselliselle suoritukselle kai- ken ja o".

Hän kertoo Salmenkaidan taiste- luksesta majuri Eino Luva ja, jonka Suomen

Ristilukin takana - juna Pessi ja Illusia - olivat paenneet pikku ma- jaansa kääpäsiemen alle. Pessi oli lukimut kiireesti ovan, ja nolommat istuivat vierokkain ja pelokkain hämärässä tuvassaan. Pessi se oli, joka kertoi silloin murheellisena Il- lusiaalle:

"Suuri, ilkeä susi abusti metsän pihenoissa. Joten kuten se oli elät- tänyt itseään, mutta kerran se päät- ti ottaa itselleen verona yhden lä- hellä asuvan metsästäjän kuudesta lam- paasta. Se kutsui, kun metsästäjä herran oli lähtenyt metsälle, pelok- kaat lammat neuvonpitoon ja esitti niille uhkavertinuksien. Yksi lammas- ta oli heti luovutettava verona, mut- ta ei myöskään muita vertinuksia tu- lisi sillä olemaan. Pidettyään lyhy- en, kiireellisen neuvottelun lammat katsoivat olevansa pakotettuja suos- tumaan suden esitykseen varsinkin kun oli kysynyt vain yhdestä lam- paasta. - Kului päiviä muutamia, ja ahnas susi saapui jälleen lampaiden luo. Jälleen meni verona yksi niistä suden pohjattoman nälän tyydykkekoi. Loppujen lopuksi oli vain yksi lam- mas. Sen kanssa susi ei enää neuvo- tellut sen paremmin, mutta sitä vii- meistäkään ei enää ole".

Jatkaa seuraavassa numerossa.

Marsalkka on 4.7.1944 nimittänyt Va- paudenristin 2.luokan Mannerheimris- tin riteriksi. Hän on ylpeä alijohta- jistaan ja sadoista sadoista miehisi- tään. Hänelle myönnetty korkeaa kunnia- merkki on hänen mielestään myös tun- nustus pataljoonan upseereille, ali- upseereille ja miehille, sillä hän jos sitten kukaan tuntee soturinsa ja heidän tekonsa.

Venäjällä olevat suomalaiset sota- vangit palaavat näinä päivinä koti- luutaan.